

המביא אשם פרק שישי כריתות

מסורת הש"ס

מן-תנאי, "המפריש חמתאותו ומות לא" ביאנו בנו
נ"ל, לרבותיו לא יבזבזו מחדשו ואל-
מן תרבותו לא יבזבזו מחדשו ואל-

הפריש על הלב שאכל ASM לא יבנאה על
לב שאכל חום שנאמר קרבנו על חמתאו
עד שיזא קרבנו לשם חמתאו: מ' מנא ה' מ'
דר' קרבנו בקרבו הוא יזא ואינו יזא
בקרבן אבוי יכול לא יזא בקרבן אבוי בבחמה
שהפריש אבוי מן הקללה על החמורה או מן
החמורה על הקללה אבל יזא בקרבן שהפריש
אבוי מן הקללה על הקללה או מן החמורה על
החמורה ת"ל קרבנו בקרבו הוא יזא ואינו
יזא בקרבן של אבוי יכול לא יזא בקרבן
אבוי בבחמה שהפריש אפילו מן הקללה על
הקללה או מן החמורה על החמורה ישחרין אין
מגלה נזירות על בהמה שהפריש אבוי אבל
יזא במועות שהפריש אבוי אפילו מן הקללה
על החמורה או מן החמורה על הקללה שהרי
אדם מוגלח נזירתו על מועות שהפריש אבוי
ובמן שן חתומים ולא במנן שן מפושין
תלמוד לומר קרבנו בקרבו הוא יזא ואינו
יזא בקרבן אבוי יכול לא יזא אף' במעות
שהפריש אבוי יכול מן הקללה על הקללה או מן
החמורה על החמורה אבל יזא בקרבן

הענין ביא עשרה האיפה הפרש עשרית ד' שבסבה או שעירה ונטהבו ^ט [אם רצח] ביא ונטהבו ^ט שאין לעוף פריון لكن נאמר מהנתאוח על חטא רירך למכות גבי עוף ^{טט} דאי כתיב קרא גבי מעתה ^{טט} נחלין על עוף דנייה עוף דכשבה דדים נינהו אי לא כתיב קרא מהנתאוח גבי מה דלאו מני לדדים הוא אלא מתייע עשרית דדר כתיב קרא מהנתאוח גבי עוף למורמא דמהר עשרית האיפה ואדרמיית העשר נסיפ עליהן שכתיב על חטאנו גבי עשרית האיפה דאי כרך יוא דמוסף עליהן ומתייע בסבה או שעירה העשיר (ללי' דמפריש) ^ט אי לא העשר טובנא לאפריש פלו לנדבה אהכי כתיב קרא ^ט בהדרין חטא בדארמין אמר ר' אלעזר אמר רבינו אשעיא ^{טט} להבאה מדברת מזעוג לא בצעתו תלם לאתו שער: מזעוג לא בחשב בהרי

מִתְנָדֶר ג' נו וַיֹּאמֶר כֵּן קָחָרְיוּ. עַל קוֹיְנָה
חֲמֻרָה לְאַבָּא דְּלִין כְּפָרָה נְגַחַר מִמְּה:
לְלָהּ גַּם וְסִילְיָה קְלָה בְּנָנוֹן דְּבָה
בְּנָכְמָה שְׁקָפְרִיךְ לְפִי. עַל עַבְרָהָם
וּמְנִי כְּלָבָבְךָ טְמֵנָהָךְ בְּלִבְנָה דְּלִבְנָה^(ז)
וּמְרִין כְּלִיךְ^(ח) לְלִבְנָהָךְ בְּלִבְנָה דְּלִבְנָה^(ז)

לְהַיָּה כִּי יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
לְוַיַּה וְיְהֹוָה נֶתֶן כָּלָבֶד
לְזִמְנֵנוּ שָׁמָן סְפָומָן,
לְקַנְתָּן מְתָמָה וְלְזַלְגָּנָה שָׁלָה וְסָכָה
מִפְרָסָם בְּפָקָד מֵשָׁמְלָה רְלִיָּה וְמַרְ
וּסְמַעַן חַצִּירָה (יְהִי כ): גַּם מְעַן וְגַּן
יְפָרָה. מִפְרָסָה לְקַמִּיסָה: (א) כְּרִי וְזַ
מְעַל כְּסֻוּלִיָּה מְעוֹת סְקָדָם הַלְוִין דְּבָרָיו
לְדִבָּר חָרָק: (ב) יְיַוְן דְּלִי מְזִי מְעַן
דְּלִיְוָן יְכָלָן נְזָוִית מְלָמָדָן וְגַּן בְּנָמָתָה
(ג) צַעֲדָה דְּמַמְתָּא יְלָל בְּקָדְשָׁתָה קְרִימָה
דְּלִבְרָתָה שְׁלִוִין בְּנָל מְוָס הַמִּן גְּנוּסָה
לְמוּלָן: (ה) נְכָן מְעוֹת. דְּשִׂיכָה בְּזַוְּ
מְעַלְתָה וְנְסִיךְלָה מְלוּחָן וְכָרְבָּה וְעַדְרָה
חַמִּילָה בְּמַמְלָא נְיִיָּה: (ו) קְמַלְעָה קְלָבָנוּ
עַל מְנוּלָהוּ: מְהַרְגִּיָּה מְנוּלָהוּ
כְּבָבָה עַלְיָה. צְהָהָב סְפָרִיט מְעוֹת
לְקַנְתָּה כְּבָבָה יְס (ח) זְעִירָה (לְמַטְמָתוֹ)
הַס לְיַס יְקָם מְנָה סְעִירָה: אֲפִירָס
(ג) כְּבָבָה וְזְעִירָה. כְּלָמָר מְעוֹת
לְכַבָּבָה וְזְעִירָה שְׁמִי כְּיַהְיָה כְּנָן
עַזְוָה וְסְהָלָר הוּלָן (ז) צְעִירָה יְנוּ
כְּבָבָה. יוֹסִיף וְעַד מְבִיטָה עַל דְּמִי
עַשְׂרִיתָה הַמְּלִיחָה: (ו) צַעֲדָה
וּמְסִפְתָּן הַס רְזָה יְנוּ זְדָמוּ וְעַזְוָה.

על הילקה כלומר אם של אכבי היהת תולחן קרבנו כי' ראה אין מוקן:
 על מנת ההדרש באין בדעת שונת מוקן לא יכול לא לשלוח אלי' טליתו רשות
 דבראי היהו מפורשין שהרשות בלבד הא מבי' ובלוזון חטאה הפושע רומי' ומיט' חטאה
 גורל עבש תאורת. מאי' שורר אל' מל' גוד' דרכך אדריך שמי' שמי' שמי'
 שיין עיל' מומל' בדור' בדור' נמי' שמי' שמי' שמי'
 כי' עכל' מומי' קרבן מיל' כהונת' רודר' עלה' עלה' באחלה' מומי' מומי'
 מגמל' עלה' לדבאי' בדור' שמי' שא' מתקנת' שמי' באanton' מוקצת' שמי' האיש' וזה הוה
 להוטך' רצין' רצין' מוכתר' מוכתר' שמי' אצל' אם היה' מוקצת' שמי' ורומי' יונה.
 אל' רצין' רצין' מוכתר' מוכתר' שמי' אצל' אל' רצין' רצין' מוכתר' מוכתר' שמי' ואמר' רומי' יונה.
 לבן' דרכך' אדריך שמי' קרבן קרבן'
 בשיא' מהטאות' ובדח' בשמעת' קל' מומטאות' ובשיטרי' איאה' על' חטא' מלמד' ש'

עד כהן זיין לעמוד הקודס

